NAM THỨ MƯỜI HAI. SỐ THỨ 2276 — MỖI SỐ: 0$02 — NGÀY THỨ SÁU 17 OCTOBRE 1924

DEPOT LEGAL INDOCHINE

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 2805

	Hanoi	Tonkin	Indochine	Union Postale	Etranger
Một năm	6$00	6$90	8$00	12$00	24$00
Các tăng vài					
Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00	9.00	»
Sáu tháng	3.00	3.50	4.00	4.00	4.50	12.00
Ba tháng	1.50	1.75	2.00	2.00	2.25	6.00
Một tháng	0.50	0.60	0.70	0.70	0.80	2.00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur: T. H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef: PHẠM HUY-LỤC
Administrateur-gérant: NGUYỄN V-LUẬN

Adresse télégraphique
TRUNGBACTANVAN HANOI
TELEPHONE N° 150

ANNONCES

Décomptées à raison de 8 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large.

Une seule insertion. . . . 0$30 le cm
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0$18 le cm
Réclame dans la 1re page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le cm

On traite à forfait pour les contrats importants.

Tự do diễn đàn

Cái nghị-lực của người mình

Ta thường nghe nói người Âu-Mỹ là người giàu nghị-lực, ở Á-đông ta thì người Nhật cũng là người giàu nghị-lực lắm. Không kể các nước tốn ở Âu-châu lập quốc đã lâu, khai-hóa đã sớm, nói ngay như nước Mỹ mới bắt đầu khai-hóa từ cuối thế-kỷ thứ 18 thế mà trong vòng hơn 100 năm nay đã thành ra một nước rất phú cường trên hoàn-cầu về đường chính trị thì có những nhà chính trị giỏi đang làm cột trụ cho nhà nước, trong thì giữ cho nội-chính được tự mình, ngoài thì giữ cho cuộc ngoại-giao được thỏa thuận; về đường học vẫn thì có những nhà thông thái phát minh ra các máy móc ứng-dụng vào công nghệ, làm cho đời sự lợi-tài trong nước được dư-dụ; đường thực-nghiệp thì có những chúa sắt vua gang lừng lẫy trong công-thương-giới, sản lòng hào-hiệp, tán thành vào những việc ích nói lợi giống. Cho nên những nhà bác-học nghiên cứu về tâm-lý người Mỹ đều nói rằng cái tính chất cốt-yếu và hiển-nhiên nhất cả của người Mỹ là cái nghị-lực và sự tiến-hóa nhanh-chóng của nước Mỹ là phần nhiều nhờ ở cái nghị-lực của người Mỹ vậy. Còn về phần nước Nhật tuy dụng nước đã lâu song thực ra thì mới theo đòi các nước văn-minh bên Âu-châu được độ 100 năm nay, thế mà trong vòng một thế-kỷ đã trở một nước có thế lực ở Á-đông. Ngày đầu tháng septembre năm ngoái phải cái nạn động-đất kinh thiên động-địa, làm tổn thiệt không biết bao nhiêu là sinh mệnh, là tiền tài; giá một nước khác như nước mình ở vào địa vị ấy thì nguy ngập đến thế nào, thế mà ở nước Nhật thì chỉ trong ít lâu là những nơi bị tàn phá lại tu-phục được như trước ngay. Sự giàu thịnh của nước Nhật cũng là nhờ ở cái nghị-lực của người dân Nhật vậy.

Trông người ngẫm ta, thực là một trời một vực. Ôi! nước ta lập quốc kể đã bốn nghìn năm, khai hóa cũng không phải là muộn, người dân không phải là không có nhiều tính chất tốt, nông sản, lâm-sản không phải là ít, mỏ than mỏ kẽm không phải là không lắm, xưa kia bắc-kỳ sánh cự với nước Tàu, nam chinh phạt Chiêm-thành, Chân-lạp, lịch sử thật là lẫm-liệt về vang, nghiễm nhiên là một nước văn-hiến trên cõi Á-đông, thế mà trong vòng hơn mươi lần 100 năm nay vẫn cứ lạch đạch trên con đường tiến bộ, là tại sao? Nếu quả rằng cái nghị-lực người dân một nước có quan hệ đến sự phú-cường nước ấy thì sự tiến-hóa chậm-chạp của nước mình chẳng là tại người mình nghèo nghị-lực lắm ư? Cứ tình-trạng xã-hội mình bây giờ thì cái nghị-lực của người mình thật phải chịu rằng suy kém: về chính-giới, ít lâu nay kêu gào tổ hết mồi về sự trừ bỏ cái «chủ-nghĩa hà-bao», tốn đã biết bao nhiêu là giấy, là mực mà chưng nào vẫn hoàn tật ấy, không mấy ai là người đủ nghị-lực với bỏ cái thói để-mạt tư mã lưỡng lự mà dõng-bạo, mà ngờ đến sự hưng-lợi trừ hại cho dân; về thương-giới thì bao nhiêu lợi-quyền vào tay kẻ khác mất cả, mà chưa có mấy người đứng lên thu về, thỏ mở ra một hiệu buôn nào là lại đóng cửa trong hôm mai, thỏ dựng ra một hội buôn nào là lại tan tành trong sớm tối; về công-giới thì chưa có mấy xưởng công-nghệ to, phần nhiều là vật-dụng ở ngoài mang vào cả, chưa có ai có đủ nghị-lực khai sáng khuếch-trương một kỹ-nghệ gì làm giàu cho nước; về nông-giới thì từ xưa đến nay nghề làm ruộng vẫn phó thác cho những hạng quê mùa ngu muội, chưa có ai đủ nghị-lực ra tay cải cách những lối làm ruộng trăm-năm như từ xưa, thành ra nước mình nông-quốc đến địa được là bao, về việc cải-lương hương-tục hương-chính thì trong đám thôn không tìm được một người nào có nghị-lực chống chỏi được, những nộng nỗ khó khăn của bọn một dân gây ra, đến nỗi hai chữ cải-lương rất hay mà thành ra cái lợi-khí đối trên hiếp dưới của bọn kỳ-hào; về việc lập hội-đồng thì nay hội này giải-tán, mai hội kia vỡ tan, không sao mà có được những ông sáng lập hội không vụ danh hư lợi nhỏ, có đủ nghị-lực duy-trì lấy hội. Than ôi! nước ta đến bao giờ mới có được nhiều những hạng người giàu nghị lực như người Âu-Mỹ!

Nước mình ngày nay cái gì cũng kém người cả. Trên con đường văn-minh người ta bước được những bước thật dài, mà mình cứ nhoài từng bước ngắn một, thì đến bao giờ mới theo kịp người được. Vậy muốn gây lấy nền phú-cường cho nước tất phải làm thế nào cho trong nước có nhiều người giàu nghị-lực mới được, vì phàm làm việc gì mà muốn cho thành-biện phải cần có nhân-tài, nhân-tài không ra gì ắt việc hỏng; và lại những công việc khai-hóa của nước mình bây giờ nặng nề khó nhọc lắm, phi người giàu nghị-lực, tinh-thần có cái sức rất mãnh-liệt, không cáu đáng nổi.

Những bậc người ấy trong xã-hội ta bây giờ không phải là không có, song hãy còn ít lắm, phải cần đào-luyện lấy thật nhiều mới được.

Nghị-lực tuy có quan hệ đến chủng tộc, nhưng không hẳn là tự-thiên phú-dữ, người ta không thể đúc-chuốt nên được. Những đứng anh hùng kiệt sĩ, những nhà đại chính-trị, đại thực-nghiệp ở đời này nhờ về cái nghị-lực mà thành công, không hẳn là trời sinh ra thế, thực cũng bởi rèn luyện mà nên vậy. Muốn rèn luyện nên người giàu nghị-lực thì không gì bằng tưởng-tượng lấy một người âu nghị-lực «mẫu» ở trước mắt, ngày ngày trông gương ấy mà tập lấy, lâu dần thành quen, thì không những thay đổi cái bề ngoài mà thôi, cả đến tinh-thần tư-tưởng cũng thay đổi nữa. Nay tôi xin phác-họa ra một người có nghị-lực ở trên đời, không cần bày ra được một cái gương nghị lực hoàn toàn, nhưng cũng mong rằng bọn thiếu-niên ta là cái hi-vọng của nước nhà mai sau, thử bền lòng thí-nghiệm xem.

Nghị-lực là gì? Nghị-lực là cái sức rất mạnh của tinh-thần người ta, nhờ có cái sức vô-địch ấy việc khó khăn thế nào cũng có thể làm được. Người có nghị-lực đi đường một cách khoan thai, ung-dung-tự-tại, công-cán, không vội-vàng hấp tấp, không chậm-chạp dềnh-dang, không ngã nghiêng lới-lả, bước bước nào thì vững vàng chắc chắn, tay thường bỏ thõng và tự vung-va vung-vẩy, đi vào đám đông người không cần gầy cằm cao, ngồi đâu không rung đùi rung chân, vì tay vung-va vung-vẩy luôn, đùi chân rung luôn làm cho khí lực trong người tiết ra vô ích, cằm gầy cằm cao làm cho nhiễm thói nhát; lời nói ra có kết thúc bẩm hoi, có điều-lý, có trật-tự phân minh như nhà chính-trị diễn-thuyết trên nghị-trường, ông luật-sư cãi lẽ trước tòa án, lại không hay nói quá, không lặng lẽ quá, không dùng những câu vô lích như những câu thù tạc vô-vị; điện-bộ thì đơn giản; không tỉ gì phiền-phức, dong mạo thường vui-vẻ trầm tĩnh, chẳng có cảnh-ngộ gì làm cho biết mặt có vẻ un-sầu uất ức được, vì buồn bã luôn tỏ ra người đa sầu đa cảm, có hại cho tinh hăng hái trong sự hành động; con mắt bao giờ cũng trông thẳng, nhìn ai thì trông trừng như thấu triệt được cả cái tâm-lý người ta, hình như có cái ma-lực gì nó thôi-miên ra bắt người ta phải kính phục mình, có khi dòng con mắt mà sai khiến được người ta nữa.

Xét sâu vào tận trong tinh thần thì người có nghị-lực trong trí không có cái gì cũng minh bạch, ý tứ xếp đặt có trật-tự, tinh lực đoàn tụ, tâm thần linh tao, nên thường đoán được những việc sắp tới, gặp sự nguy-hiểm gì sẩy đến là đối phó được liền, gặp cơ hội nào tốt là nhảy ra mà đón được ngay, mưu sự gì bền là chu-tất, làm việc gì bền là mãn tiệp, không mất nhiều thì giờ vô ích; không có hi-vọng những sự viển-vông; cái mục-đích đời mình bao giờ cũng thấy rõ ràng ở trước mặt, chăm chăm một lòng đi tới được mới nghe, dẫn có gặp thiên nan vạn khổ cũng chẳng hối tâm tang chi, lại coi những sự gian khổ như cái thang để trèo lên cái nhà lầu kết quả vậy. Đã định làm việc gì thì làm tức khắc không trù trừ do dự; lại đặt ra như một cái thời khóa biểu trong học-đường, giờ nào việc nào cứ theo đấy mà làm, không để đâu mất một phút một giây, vì biết rằng thì giờ đã trôi chảy đi mất không còn với lại được nữa. Người có nghị lực lại giàu cái lòng tự tín nữa, mà sở dĩ tự tín được là vì biết xét mình, biết được tài lực của mình cùng những sự hoài bão của mình; người ta phải có lòng tự tín như thế thì khi chuyện trò cãi lý, khi đứng nói giữa đám đông người, mới không rối loạn, hay muốn mưu đồ một công cuộc gì to tát mới không đến nỗi thất thố, chứ nếu để tự bạo tự khí thì còn làm gì nên nữa; đã có lòng tự tín thì tự nhiên thành ra bạo dạn can đảm, mà đã bạo dạn can đảm thì việc để thành.

Bấy người có nghị lực ở trên đời hiện ra ngoài thế nào, lận vào trong làm sao, tôi đã chẳm phác ra rồi, tưởng theo đó cũng tạm luyện nên người có nghị-lực được. Trên kia đã nói rằng ở xã-hội ta bây giờ trong chính-giới, công-giới, thương-giới... đến cần đến hạng có nghị lực cả. Nhưng nhất là trong bọn thiếu-niên nước mình lại cần phải vun-trồng lấy cái nghị-lực ấy lắm, vì ít lâu nay nhiều người nhiều phải cái chủ nghĩa chán đời, mắc phải cái bệnh đa sầu đa cảm, tinh-thần ủy-mỉ, chí khí đốn tốn, thật có hại lớn cho tiền đồ nước mình. Than ôi! tuổi thiếu-niên là tuổi hăng hái bạo dạn; thiếu niên nước người thì phấn khởi ý-chí, chế-giễu tình cảm, lanh lợi hoạt bát, chiếm được địa-vị ưu thắng trong xã hội, giúp một phần lớn vào sự phú cường của tổ-quốc; thế mà thiếu-niên nước mình thì tư cách bạc-nhược như vậy, hà chang nền tự đoán luyện lấy nghị-lực hay sao? Vậy xin nhắn nhủ bạn thiếu-niên ta thử rèn tập xem, có công mài sắt có ngày nên kim. Mong lắm! Mong lắm!

Thái-phi, N. Đ. P.

Âu-châu điện-tín

HAVAS

Paris, ngày 15 Octobre 1924

Cát khí-cầu Zr3 của Hoa-kỳ

Tin Lakchurst (Hoa-kỳ). — Khí-cầu Zr3 đã tới nơi.

Việc ở Hédjaz

Tin La Mecque. — Vua Alé đã bỏ mà đi. Các quân Wahabites đến đóng ở thành-phố.

Việc nước Thụy-điển

Tin Stockolm. — Tòa nội-các Thụy-điển từ chức.

Việc ở phần Maroc của Tây-ban-nha

Ông tổng ủy-viên của Tây-ban-nha ở Maroc từ chức.

Việc đất Mossoul

Tin Londres. — Nước Anh và nước Thổ sẽ đem việc Mossoul đệ trình hội Vạn-quốc xử đoán.

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 16 Octobre 1924

Tang lễ cụ Anatole France

Ngày hôm nay thì-thể cụ Anatole France đã rước đến Paris. Ngày thứ bảy sẽ cất đám. Lễ cất đám sẽ làm tại trước cửa Bắc-sĩ-viện. Quan tổng-thống và các quan tổng-trưởng tòa nội-các sẽ đến đưa đi lễ. Sau đám sẽ rước đến nghĩa-địa Neuilly.

Việc công nhận cho chánh-phủ Xô-viết nước Nga

Hội đồng coi việc nước Nga đã soạn xong bản tờ trình về việc công-nhận cho chánh-phủ Xô-viết nước Nga.

Việc bảo-cử ở nước Anh

Quan Baldwin có đọc một bài diễn-văn nói về cái chương-trình của đảng bảo-toàn và công kích đảng lao-động.

Liệt-quốc với trái-khoản Dawes

Cái phần của nước Anh về trái-khoản Dawes đã bán hết vé.

Phần của nước Tuyy-điển trong ba mươi phút bán hết.

Mấy tòa nội-các từ chức

Tòa nội-các Davidovitch nước Yougoslavie từ chức.

Tòa nội-các nước Bỉ cũng từ chức.

Khí-cầu Zr 3 của Hoa-kỳ

Khí cầu Zr 3 bay 81 giờ đã tới Davidovitch.

Cavite, ngày 16 Octobre 1924

Bay cao nhất xưa nay

Tin Paris ngày 16. — Hôm nay phi-hành-gia Cablizo bay cao được 12.066 mètres.

Nước Nga và Hoa kỳ lại miễn Bắc băng dương

Tin Alaska, ngày 14. — Từ khi nước Nga cấm cờ ở đảo Wrangel, thì nước Hoa-kỳ cũng cấm cờ ở đảo Herald.

Việc chiến-tranh ở Trung-hoa

(Điện-báo Havas)

Tin Thượng-hải. — Một nghìn người lính Chiết-giang toan trận vào tô-giới Pháp không được, quay ra đánh lẫn nhau. Những người sống sót kéo đi cướp ở các tô-giới khác.

Tin Thượng-hải. — Tướng Haus-nseng có tập một đạo quân nhỏ để chặn đường của quân Giang-tô. Các quan ngoại-quốc cấm không cho tướng lớp đại đinh ở tô-giới Lý-tế-quốc.

(Điện-báo Reuter)

Phụng-thiên, 7 Octobre. — Ở đại đinh của Trương tác-Lâm có báo tin rằng sau khi lấy được Linyuen, tướng Trương-tác-Trương chánh tham mưu quân đội Phụng-thiên có đánh nhau với một sư-đoàn của Trực-lệ, nghe đâu sư-đoàn ấy bị thất bại và vỡ lở. Trương đã chiếm được Cuspong. Trương chỉ có ba đại-đội mà đánh được một sư-đoàn.

Thiên-tân, 7 Octobre. — Sáng hôm nay quân của chánh-phủ đánh mặt trận Sơn-hải-quan. Có dùng đại-bác lớn. Cứ như tin sau đây, nghe đâu quân Phụng-thiên lui từ từ.

Thượng-hải, 7 Octobre. — Quân Phúc-kiên và quân Giang-tô đã lấy được Tùng giang. Quân Chiết-giang lui về Hsinchwang, cách Thượng-hải chín dặm.

Tin Bắc-kinh, 7 Octobre. — Nhiều người nói rằng 18 cái tàu bay Pháp đã giao cho người của Trương-tác-Lâm. Tàu Chantilly không đi qua được chỗ còn cất, có 16 cái tàu bản xứ đã chở lấy tàu bay. Việc ấy người Trung-hoa lấy làm nào động lắm.

Bộ lãnh-sự Pháp đáp lại giấy phản kháng của bộ Ngoại-giao Trung-hoa có nói: không có luật nào cấm bán các tàu bay dùng về việc buôn, và các luật hiện thời chỉ cấm bán tàu bay dùng về việc binh mà thôi. Bộ lãnh-sự không biết rằng trên tàu Chantilly có chở tàu bay, nếu việc ấy quả thực thế, bộ lãnh-sự sẽ ba lệnh cho công-ty Hàng-hải không được chở tàu bay đến Mân-châu nữa.

Chiều hôm khi giấy phản-kháng tới bộ lãnh-sự thì tàu bay đã đến tay người của Trương-tác-Lâm rồi.

Đông-kinh, 7 octobre. — Ở Phụng-thiên có tin đến nói rằng 20 chiếc tàu quy ở Pháp gởi đến đã tới Phụng-thiên.

Sáu cái tàu bỏ, và mười lăm khẩu súng cối xay hãm hố đã tải đến Sơn-hải-quan.

Tin Bắc-kinh 6,octobre — Bộ Ngoại giao đã đáp lại bức thư của lãnh-sự đoàn về việc phong-pháo vào các nơi không có phòng ngừa. Chánh-phủ Bắc-kinh có nói bản chánh-phủ sẽ thi-hành tất cả các phương-sách để bảo hộ sinh-mệnh và tài-sản của người ngoại-quốc. Song bản chánh-phủ không lệnh riêng cho các quan binh về việc dùng trái-pha.

(Vô tuyến điện Cavite)

Tin Quảng-châu, 14. — Tình-hình vẫn như trước. Vì tịch biên khi giới của thương-đoàn mà sinh ra đánh nhau, năm người chết. Trong thành phố rất là nao-động.

Tin Thiên-tân, 14. — Quân Mãn-châu vẫn phong pháo vào Sơn-hải-quan và Tân-cương-đảo. Đường sắt xa một ngày một thêm nguy-ngập. Đường Bắc-kinh Thiên-tân bị nghẽn.

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Tấm lòng kiên-trinh

Trong tỉnh kia tuy không to cho lắm, nhưng dân-cư trù-mật, làm ăn thịnh vượng. Tuy nhà gỗ lợp lá, mà phố xá quang đãng, đường lối sạch sẽ; dân-cư thì phần nhiều chạ truyền con nối, chứ không là dân tứ-chiếng quân-cư như một vài thành-phố kia. Nhân-dân tính chất phác, tin ăn ở lời nói, từ việc giao-thiệp cho đến việc buôn bán, không bao giờ xảy ra những nỗi lừa người, hại bạn, cầu lợi cầu danh. Con trai chuyên cần việc bút nghiên, con gái chăm chỉ việc buôn bán thêu thùa vá may. Xưa nay vẫn có tiếng là đất có văn-hóa tốt.

Thuở bấy giờ có ông Ân-hữu-Tô làm quan ở trong tỉnh ấy. Ông làm quan đã lâu năm, lịch-lị đã nhiều, nương lương bổng chỉ đủ chi dụng. Ông đi đến đâu dân được nhờ đến đấy, cho nên người người đều tụng ông là một vị phúc-tinh. Khi ông đương tuổi mới có được một người con trai tên là Ân-hữu-Hà, năm ấy đã 18, 19 tuổi. Về người tuấn-tú, tài-trí hơn người. Học tập ở trường quan giáo, học một biết mười, bạn đồng-học đều kính-phục Ân-hữu-Hà là một người có kỳ-tài. Ngoài giờ học, thường lấy trăng thanh gió mát, cầm thơ quyển sách là thú tiêu-khiển. Ít khi đi ra ngoài cửa phủ.

Một hôm sáng, chiều trời êm ả, vừng Thái dương vừa rạng đông, gió hây hây, tàu lá canh cây rung động, đàn chim bay lượn và kêu hót ríu rít, cảnh liễu đã xuống mặt nước, trên bụi hoa màu hồng sắc tía, đàn bướm lượn bay. Ân-hữu-Hà nết ngồi lại đi ở trong vườn, lấy làm vui thú; ngắm cảnh thiên-nhiên sinh-tình, chàng gọi tên tiểu-đồng mà bảo rằng:

— «Triệu-Lân ơi! nhà ngươi ngắm cảnh mà xem, thật là một cảnh nên thơ, kia con chim nó líu-lo, mụ bông hoa nó cười, này con bướm nó bay, đồng xa cảnh liễu nó thướt tha. Ta ngẫn-ngơ vì cảnh, tâm trí ta bỗi-hồi không thể ngồi trong thư-phòng mà học hành được. Ta chẳng may xấu số gặp bước long-long, đắm đia, bệnh tật, sống một trăm năm ra nữa, mà cái ngày vui có được mấy đâu. Vì rằng suốt đời chỉ những buồn cùng khổ, còn có biết cái vui thú ở đời là cái chi chi. Ai! Người ta nếu được cái phong-vị ở đời, dù đời có ngắn ngủi ra nữa cũng không còn có cái chi là phàn nàn ân hận. Được buổi hôm nay, tiết trời mát mẻ, cảnh-trí tốt đẹp, ta muốn đạo gót đi chơi. Trong tỉnh có nơi nào thắng-cảnh, ngươi đưa ta đi xem...»

Triệu-Lân nói:

— «Bẩm công-tử, tôi thường thấy gái-nhân tài-tử đến du-ngoạn ở Quảng-hoa-viên. Công-viên ấy ở bên cạnh một cái cửa. Đi qua cửa ấy đến một cái chùa. Cách đấy có một cái nỗ to, trong nỗ, chiếc chiếc có thuyền đi lại, lâm khi lại vắng vẳng có tiếng đàn tiếng sáo. Đằng xa xa lộn chân trời, nào núi nào sông, cảnh-trí thật là đẹp».

Ân hữu-Hà lại nói:

— «Ta muốn đến đấy xem phong-cảnh, vậy nhà ngươi đưa ta đi».

Tên tiểu đồng theo Ân công-tử. Thầy trước tớ sau, thảng thiên đi được một lát thì đến đầu cầu, đi qua cầu rồi vào trong chùa. Ân-hữu-Hà đứng ở tam-quan ngắm phong-cảnh lấy làm đẹp. Đằng xa tít mù tắp những dãy núi, trùng trùng điệp điệp, trên ngọn núi có mấy chòm phố. Lác đác giữa đồng ruộng có những khoái tâm-trì. Quang lặng thắng đi cảnh, tưởng-tượng như một người ẩn dật vậy. Ân-hữu-Hà nói với tên tiểu-đồng:

— «Nơi này tinh-mịch, phong-cảnh hữu-tình, sao những lúc ta học hành mọc một, ngươi không đưa ta đến để giải trí?»

Triệu-Lân trả lời:

— «Tôi không dám đưa công-tử đến đây, vì tôi sợ quan lớn quở».

Ân-hữu-Hà mắng gạt đi mà rằng:

— «Cho ngươi ra đằng kia mà chơi, để mặc ta đi ngắm phong cảnh; thân-phụ ta biết đâu ta đến đây mà quở nhà ngươi».

Ân công-tử đương mải nhìn dãy núi, cặp thấy bong bóng nổ xa. Chàng vừa mới trông thấy một người thiếu-nữ ung dung đi trên con đường cái, chàng gọi tên tiểu-đồng mà rằng:

— «Triệu-Lân ơi! người có trông thấy ở đằng xa kia có cái gì không?»

Triệu-Lân giả bộ như không trông thấy gì cả.

Ân-hữu-Hà nổi giận mà rằng:

— «Ở đằng kia kia, thế mà ngươi không trông thấy gì ư?»

Triệu-Lân vội vàng nói:

— «Thưa công-tử, đó là một người thiếu-nữ».

Ân công-tử lại nói:

— «Sao ngươi không nói ngay như thế?»

Tên tiểu-đồng nói:

— «Dạ, nếu công-tử hỏi tôi có trông thấy người thiếu-nữ kia không, thì tôi đã trả lời rằng tôi có trông thấy một người thiếu-nữ. Nhưng, khốn công tử lại hỏi tôi có trông thấy ở đằng xa kia có cái gì không, nên tôi thưa rằng không. Nói gần nói xa, chẳng qua nói thật, nếu quan lớn biết tôi đưa công tử đến đây để công-tử ngắm những cảnh lạ lùng ấy, tất quan mắng quở tôi».

Ân-hữu-Hà lại nói:

— «Ta coi ra đến ở tỉnh này, lão này là lần thứ nhất nhà ngươi đưa ta đến đây là xem phong-cảnh, dẫn thân phụ ta có biết cũng không quở mắng người. Bấy lâu ta bận về việc đèn sách, chưa có thì giờ nhàn hạ để đi dạo chơi đấy đó. Người đừng nói đến việc lo phải mắng phải quở nữa, người chỉ nên nói cho ta biết người đâu hà lấy đã có chồng hay chưa».

Triện-Lân trả lời rằng :

— « Đó là một cô thiếu-nữ chưa có chồng ».

An-hữu-Hà lại hỏi :

— « Người thiếu-nữ ấy là con nhà qui-phái hay là con nhà thường-dân ».

Tiểu-đồng trả lời :

— « Người thiếu-nữ ấy là con một vị hưu-quan ».

— « Vị hưu-quan ấy bây giờ ở đâu ?»

— « Dám hỏm công-tử, vị hưu-quan ấy từ-trần đã được mấy năm nay ».

— « Thế bây giờ nàng ở với ai và có buôn bán gì không ? »

— « Tiện-thư ở với thân-mẫu, coi sóc việc nhà, chứ không buôn bán gì cả ».

— « Nhà nàng ở đâu ? »

— « Nhà nàng ở xóm kia, không xa đây ».

— « Tên họ nàng là chi ? »

— « Tiểu-thư tên là Xuân-Hương, họ là Đào ».

— « Thế người có thể mời người thiếu-nữ ấy đến đây được không ? »

— « Dạ, dám hỏm công-tử, việc ấy không phải là việc dễ ».

(*Còn nữa*) Trương-thanh-Trai

Cuộc thi thơ

Của Nhà-văn-Quyên nổ-ni

MMCMLXXXVII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Văn-miếu hương chung giống Lạc [Hồng.
Cụ Khổng đề treo gương lễ giáo,
Trời Nam còn rạng vẻ nho-phong.
Nhớ ơn thuở trước còn truyền lại,
Báo đức ngày nay được thỏa lòng.
Sông Nhị núi Nùng y dấu cũ,
Bia danh ghi tạc cõi phương Đông.

MMCMLXXXVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Văn-miếu nguy nga cảnh lạ lùng.
Tượng thánh trang nghiêm vùng đất Nền văn rực rỡ chốn trời Đông [Bắc,
Hai vừng nhật nguyệt gương Thù Tử
Chín nận cung-tường cảnh Nhị Nùng
Hỡi khách nho-phong ai đó tá,
Sao cho khỏi phụ tiếng tiên rồng.

Vũ-thị-Cư
37, Bd Armand Rousseau, Hanoi

MMCMLXXXIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Rạng rỡ văn-minh giống Lạc-Hồng.
Mấy triệu đồng-bang nương của [Khổng,
Nghìn thu hương-hỏa rực trời Đông.
Bốn mùa đàn hạnh mùi hương tỏa,
Trăm thước sân tùng tiếng gió rung.
Công nghiệp Lý triều to lắm nhỉ,
Kinh thành chốn cũ phải đây không.

Vũ-thị-Minh, Phú Ninh-giang

MMCMXC

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Quốc-túy tinh hoa một đạo sùng,
Bao trải xuân thu mưa với gió,
Vẫn làn Thù Tứ nước cùng sông,
Khoa danh thuở trước còn bia đá,
Tôn giáo lâu nay vững cột đồng,
Phảng phất tai nghe câu kỷ-niệm.
Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.

Trương-tất-Thực
15, Rue des Briques, Hanoi

MMCMXCI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Văn-miếu nguy nga cõi Lạc-Hồng.
Lê Lý từ ai ghi sử sách,
Á Âu đồn khắp tiếng tiên rồng.
Cung tường đứng vững cùng trời đất,
Sự-nghiệp lưu truyền với núi sông.
Tân cựu vi dù nay có khác,
Hương thơm muôn thuở vẫn tôn [sùng.

MMCMXCII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Cửa Khổng sân Trình đội Thánh-công
Thù Tử xưa xây nền học vững,
Nhị Nùng ghi tạc nếp tương chung.
Trải bao nắng gió gương còn tỏ,
Biết mấy tang-thương đạo vẫn sáng,
Này khách làng nho ai đó tá,
Một nền quốc-túy biết nay không ?

Thái-đình-Tỉnh
Thư-ký Lục-lộ, Vinh

MMCMXCIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Không-miếu là đây dấu Lạc-Hồng.
Bể học mông mênh làn nước Nhị,
Rừng nho thăm thẳm thánh cảnh rợp Nùng
Rêu in bia đá màu còn biếc,
Vàng điểm lầu khuê nét vẫn hồng.
Hiền thánh nghìn năm công-đức ấy,
Công khanh trăm họ khói hương [chung.

Lê-huy-Tự
Lê-cao, Thuận-thành, Bắc-ninh

MMCMXCIV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long
Cõi-miễn uy-linh trấn Nhị Nùng.
Bắc quốc nho lâm tông tích tỏ,
Đông phương văn sĩ tiếng tăm sùng.
Tứ Tư dòng nước Chu lan hiện,
Sơn ải Khuê tinh bắt sử hùng,
Tự Lý, Trần, Lê nền văn thịnh,
Đạo đời dăng đặc khắp lưu thông.

MMCMXCV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miễn cổ uy nghi Khổng thánh sùng.
Khoa hoàng lịch triều bia kỷ-niệm,
Tứ Tư dòng nước chảy nguồn sông
Khuê tinh rực rỡ treo trời Bắc,
Thanh trạch dồi dào khắp cõi Đông.
Thế đạo duy trì lâu vẫn vững,
Lý, Trần, Lê, Nguyễn kuối hương [chung.

MMCMXCVI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Không miếu vào nơi chốn Nhị Nùng
Danh sĩ lưu đề bia đá lắm,
Văn-chương kim cổ dấu rêu phong.
Cung tường chứa nhận trăng Thù Tử
Hương lửa trăm vua sử Lạc-Hồng.
Trải Lý, Trần, Lê nền vẫn vững,
Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.

Nguyễn-ngọc-Toản
3, Rue des Vases, Hanoi

MMCMXCVII

Nghìn năm văn vật đất Thăng-long,
Sáng tạo nguyên từ Lý-Thánh-tông.
Văn-miếu lưu truyền cùng núi Thái,
Hiền bi tạc để với non Nùng,
Hỡ xưa quốc-túy hồn khoa-giáp,
Cảnh cũ thư hương cõi đỉnh chung
Bao trải lịch triều ngày lại mới,
Gây nền danh giáo thụ t oàng phong

Thanh-Vân
99, Rue des Pavillons noirs, Hanoi

MMCMXCVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Văn miếu gây nên chốn Nhị Nùng.
Vì lấy rộng tiên bay bổng cánh,
Tuy theo Âu Mỹ vẫn tôn sùng.
Lửa Tần càng tỏ gương Thù Tử,
Vách Khổng thêm tôn vẻ Nhị Nùng.
Xin chúc lấy kia ngày một lớn,
Để dân Nam-Việt bóng che chung.

Nguyễn-công-Oánh, Hà-đông

MMCMXCIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Cổ Giám là nơi miếu mạo chung.
Thi đấu thánh hiền nêu quốc-túy,
Tạc bia danh sĩ vẻ nho-phong.
Rừng nho mấy thuở còn truyền mãi.
Bể học bao phen vẫn kinh sùng,
Trải Lý, Trần Lê nề-nếp cũ,
Khói hương nghi-ngút giữa trời Đông

MMM

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Văn-miếu tôn-nghiêm nức một lòng
Cửa Khổng sân Trình ngày vẫn nhớ,
Người Âu tiếng Á buổi thêm đông.
Kia gương đạo đức in sông Nhị,
Nọ nếp nho phong vững nội Nùng
Mấy đấng đế vương bia tạc đề,
Muôn đời lận thế khói hương chung

Lê văn Chinh
3, Rue Chanceaulme, Hanoi

VIỆC HANOI

Thời - tiết

7 giờ 28 độ
15 giờ 30 độ

Lịch ngày mai

Dương-lịch

Thứ bảy 18 Octobre 1924
8. Luc Evang

Âm-lịch

20 tháng chín năm Giáp-tí
Ngày Canh-ngọ
Hành Thổ Sao Vị, Trực Thành.
Kị : Kết tông, Thám-bệnh, Thượng lương,
NGHI : Tế-tự, Ky-phúc, Cầu tự, Thượng-quan, Xuất-hành, Kết-hôn, Giá-thú, Tiến-nhân,
» Hội-hữu, Di-lị, Giải-trừ, Tài-y,
» Giao-dịch, Khai-thị, An-táng.

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.		10 $ 70
—	nhì —	10 40
—	ba —	9 35
Thóc.	—	6 50
Bắp ngô.	—	6 50

Giá bạc. — Kể từ ngày 17 Octobre 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 10 $ 80.

Ngày hội Đình-chiền. — Chương trình ngày hội Đình-chiến thi nay mai sẽ nhất định và yết-thị cho công chúng biết. Nay mới biết rằng ngày mồng 10 Novembre hồi 3 giờ rưỡi tại khu đất tập bình ở trong thành sẽ có cuộc đá bóng *rugby* và ngày 11 hồi 2 giờ 30 chiều tại trường đấu mã sẽ có hội thể-thao lớn của nhà binh. Hôm ấy sẽ mở cửa cho công chúng vào xem tự do. Cái nhà rạp, công chúng cũng được ngồi, chỉ trừ một khu giữa là để dành cho các quan văn võ có giấy mời thôi. Buổi hội đó toàn là những cuộc thể-thao cả, như kéo dây, chạy nhảy, đánh võ annam, văn vân, có phường nhạc binh đến thổi và tàu bay lượn trên không.

Bệnh-tình quan quyền Thống-sứ. — Quan quyền Thống-sứ Poulin niện vẫn nằm tại nhà thương Saint-Paul, bệnh-tình xem ra vẫn như cũ. Không hay cuối tháng này ngài có chữa lợn hội-đồng bảo-hộ được không.

Một phái-bộ thanh-tra tại Đông-dương. — Quan Toàn quyền vừa thông tư cho các quan tuần hiến các tỉ, các sở thuộc về phủ toàn-quyền rằng ngày 16 octob e có một phái-bộ thanh-tra, do quan Đông thanh-tra Kair đứng đầu đã xuống tàu *Compiègne* sang Đông-dương để khám xét các sở ở Nam-kỳ và các sở thuộc về phủ Toàn-quyền.

Việc khoản đãi các quan đi qua các địa hạt. — Quan Toàn quyền vừa thông tư cho các quan tuần hiến một tờ cau-tri nói đại ý rằng trong khi ngài đi kinh lý các nơi thì ngài có xét ra rằng các quan chức đi việc công ở trong các xứ Đông-dương có làm ông cử tưởng rằng được cái quyền đến trọ và đến ăn tại các phủ Thống-sứ, Kham-sứ hay là các tòa Sứ, vân vân. Ng l thế là lầm, vì rằng tiền phụ cấp mà các quan thủ-hiến các xứ hay là các quan cai-trị đầu tỉnh được hưởng là để chi dụng về các khoản riêng khác thuộc về chức-phận mình, chứ không phải là bắt cứ quan nào đi qua đến hạt cũng phải cung ứng đâu. Hoặc các quan thủ hiến các xứ hay là các quan cai-trị đầu hạt có khoản đãi ai là đãi riêng mà thô , chứ không có lệ phải khoản đãi, các quan chức đi việc công đã có tiền phụ cấp riêng rồi t-i không có quyền được đòi các quan thủ-hiến các xứ hay là các quan đầu hạt khoản-đãi mình, nhất là có những nơi đã có khách sạn rồi.

Thuế thân của người Thái ở Lai-châu. — Kể từ ngày 1er Janvier 1925 trở đi, các thể-lệ trong nghị định ngày 26 août 1924 về k ỏa thuế thân người Nam mỗi người là 2 $ 50, sẽ thi hành cả cho các dân Thái ở Lai-châu dân ông từ 18 đến 60 tuổi.

Các thể-lệ về thước định việc nộp thuế của dân Thái ở Lai-châu thế nào thì từ khi thi hành lệ mới này đều bãi đi cả.

Còn như cách thu thuế gia trạch ở dân Mèo, dân Mán, dân Yao và dân Xa hiện đương thi hành ở trong địa-hạt ấy thì không thay đổi gì cả

Hội chợ Hanoi

Làm thứ sáu

Sẽ bắt đầu mở từ 30 Novembre đến 14 Décembre 1924.

Tòa Thượng thẩm. — Ngày hôm qua, tòa Thượng-thẩm đã xét những việc như nay :

Lừa đảo. — Một người tên là Tông-t-oàng-Đệ bị tòa Nam-án tỉnh Hưng-yên phạt về việc đánh người bị thương chống án lên tòa Thượng-thẩm rồi bảo người em tên là Tông-hoàng-Gi đến nhờ Ng-huy-Cư là người viết đơn từ tuổ ở tỉnh lỵ lo luật-sư ở Hanoi chống cãi cho. Liện đã đưa 50 đồng rồi là một lần 20 đồng và một lần 30 đồng. Song Ng-huy-Cư khi nhận được tiền rồi chẳng lo gì cả, chực làm lối đem đo ngon ire. Ngo đâu người đương sự khi bị xét lại tòa Thượng-thẩm không thấy luật-sư cãi cho mình, biết là mắc lừa mới phát đơn đi kiện. Tòa Nam-án tỉnh phạt Ng-huy-Cư 3 tháng tù và bắt phải bồi trả 50 đồng cho nguyên đơn. Tòa Thượng-thẩm y án nhưng cho tội tù án treo.

Một thầy phó lý ăn cắp và bắt người trái luật. — Một người tên buôn tên là Bùi xuân-Nang đem thuốc lào đi, hiện có giấy thông hành và tiền thuế Thương-chính cũng nộp rồi. Khi đến địa phận làng Đa phú tỉnh (Hà-đông) Nguyễn-xuân Huy là phó lý cứ một mực cho là thuốc lậu thuế, người kia đưa giấy mà chứng chỉ cũng không nghe, rồi lại đòi tiền đút và lấy mất một tí thuốc lào đáng giá là 32 đồng. tòa Nam-án tỉnh phạt phó lý ấy 3 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm y án và bắt phải bồi số tiền thuốc lào trả nguyên đơn.

Việc lăng mạ chánh hương-hội. Một người tên là Từ v-Toàn chánh hương-hội kiện người làng tên là Ngô-như-Giáp kỳ-mục nhân có việc làng hội họp ở đình, sinh sự lăng-mạ. Tòa Nam-án tỉnh Hà-đông xét không đủ chứng cớ tha cho bị cáo. Bên nguyên đơn chống án. Tòa Thượng-thẩm xét lại cũng không có chứng cớ gì nên y án tha.

Lậu đinh. — Tòa Nam-án tỉnh Phúthọ phạt trương-y-Bình là lý trưởng 3 tháng tù và 5 đồng về tội lậu đinh. Tòa Thượng thẩm y án, nhưng cho án treo.

Tự tiện bắt đồ đạc. — Một người tên là Thị Tứu có nợ của Trương-thị-Liên 2 đồng đến hạn chưa lo được tiền trả. Thị-Liên không cho khất, đến n à tự tiện bắt đồ đạc để trừ nợ. Tòa Nam-án tỉnh Hà-đông phạt 1 thang tù án treo. Tòa Thượng-thẩm giảm xuống 10 đồng án treo.

Trí-trá lấy tiền của người tư-liêu. — Vũ nhu-Bách tức Quản Bách trước làm phó quản khố-đồ tòng chinh bên Pháp. Khi mãn về có rủ sau bảy nghìn người ở các làng chung-quanh bãi Si-lâm mới bỏi họp làm đơn xin khẩn. Nhân việc ấy có bỏ cho những người dân đinh theo mình lấy tiền chi phí rồi ăn hớt một món tư tiêu. Tòa Nam-án tỉnh Nam định phạt Vũnhu-Bách 2 năm tù. Tòa Thượng-thẩm giảm tội cho xuống cho 3 tháng tù án-treo vì xét trước tòng chinh bên Pháp có nhiều công trạng.

Tự tiện tha kẻ gian phi. — Lê-v-Trí là phó lý có bắt được một đứa ăn cắp, sau không biết ăn lễ hay là thế nào lại tha cho nó không giải trình quan. Tòa Nam-án tỉnh Hà-đông phạt phó-lý 2 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm y án.

Cuộc Đấu-xảo của hội Khai-trí tiến-đức năm nay. — Từ ngày bắn-hội bắt-cáo về việc mở cuộc Đấu-xảo mỹ-nghệ, đến nay đã hơn ba tháng, mà mới nhận được mươi cái thư xin dự cuộc. Như vậy thì số người có thể dự cuộc Đấu xảo ấy ít quá ; vả chăng có nhiều người viết thư phàn nàn rằng từ ngày bảo-cáo đến ngày nộp đồ đấu-xảo thì hơn ngắt quá, không đủ cho nghề kiểu và làm đồ viên-mãn được.

Vậy bản hội tạm định cuộc Đấu-xảo năm nay để cho các nhà kỹ-nghệ có đủ thời giờ lo liệu ; khi nào lại mở, bản-hội sẽ có lời cáo bạch.

Còn cuộc thi vẽ kiểu nhà thì không bãi. Ít bữa nữa bản-hội sẽ đăng báo định ngày nộp quyển và định giải thưởng. Ai muốn dự cuộc ấy nên lưu tâm, kẻo kịp.

Hội K. T. T. Đ. lai lảo

Thi tri-huyện. — Kỳ thi tri-huyện hạng ba, năm nay ngày đưa đơn sẽ mở vào hạ tuần tháng sau, nhưng chưa có nghị-định định rõ vào ngày nào và cái số tuyển vào ngạch ấy cũng chưa rõ là bao nhiêu.

Còn chức tri-huyện đặc cách, năm nay mới bổ có một, hãy còn một chỗ khuyết nữa thì chưa thấy quan Thống-sứ bổ cho ai.

Ở ngoài thì cứ người này đoán rằng mình được, người kia đoán rằng mình được, mà rút cục thì chưa thấy ai cả. Cũng có lẽ là tại nhiều người ngấp-nghé cái chân ấy quá mà quan trên không bổ cho ai chăng.

Ai cũng nhớ rằng đã hai năm nay có lệ quan Thống-sứ được quyền bổ tri-huyện hay là tri-phủ đặc cách mỗi năm là ba người, bất cứ là ai, miễn là đã đông sự nhà-nước đi ra sáu năm là đủ. Năm đầu là năm ngoái, ngài mới bổ một ông đi tri-phủ và một ông đi tri-huyện đặc cách, sang năm nay mới bổ một ông, vậy thì hãy còn khuyết một.

Bây giờ đã gần hết năm tây rồi mà chưa thấy ai, thì những ông đang mong mỏi về đặc cách rất lo rằng cái lệ ấy sau này bãi mất chăng.

Hội Nam-kỳ tương-tế. — Ngày chủ-n ật 12 octobre này 3 giờ chiều, các bà Nam-kỳ đi du-lịch Hà-nội có đến viếng Nghĩa-trang hội Nam kỳ tương-tế, các bà có lòng bác-ái quyên cho bản hội một số tiền như sau này :

Bà Đốc-phủ Trương-vĩnh-Thế 50 $ 00
Bà Đốc-phủ Nguyễn. 50.00
Bà Hội đồng Nhượng. 30.00

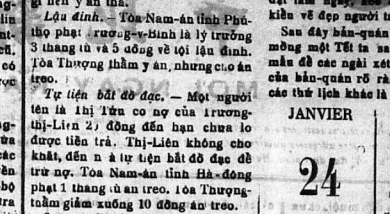
Cộng. . . . . 130 $ 00

Ba-vị phu-nhân có lòng từ thiện phúc-đức trợ-cấp cho hội chẳng tôi như thế. Vậy tôi thay mặt hàng hội trân trọng cảm ơn.

Tri-phủ hàm, Nam-kỳ Tương-tế hội trưởng
Đinh-văn-Thiên

Ai muốn thừa lịch năm 1926 ? — Lịch mới năm 1925 hiện nay bản-quan đương sắp sửa làm. Có nhiều bức vẽ rất đẹp, rất nhã. Vậy có lời kính-cáo để các nhà-in, công thương trong nước, ai muốn thừa lịch năm 1925, thì xin kịp đến bản-quán mà chọn các kiểu, ý ưng kiểu nào thì đặt làm ngay, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta tranh hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngay mẫu để các ngài xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào :

Giá lịch của bản-quán bán như sau này :

Từ 100 trở lên. . . 0 $ 35 một
Từ 11 đến 99. . . 0 40 »
Từ 1 đến 10. . . . 0 45 »
Tiền cước. . . . . 0 20 »

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ thường nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn viết thư về, xin cứ gửi cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Bôi-xuân-Thiều
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Một tuần lễ chiếu bóng rất đặc-biệt ở tạ
CINÉMA PALACE
HANOI
Từ thứ ba 16 đến thứ ba 21 Octobre 1924
Chương-trình
Chiếu toàn những phim ảnh Annam
1° Hội Kiếp bạc.
2° Chuyện Kim-vân-Kiều.
3° Phong cảnh Kinh đô Huế.
Xin mời các quý-khách chiếu-cố.

Có thương nhau nữa không nào ! — Hồi 9 giờ tối hôm qua ở con đường số 9 phố Liên-trì trong khi hàng phố đang giờ im lặng bỗng ghe tiếng kêu u-á « *cứu trời ơi !* » Ai nấy đều giật mình vội vàng đổ ra đường xem, thì thấy một người đàn bà độ ngoài 20, mặt mũi coi cũng sáng sủa, mặc áo khách trắng, trong lại có áo số mi năm lần ở trước cửa một nhà kia, máu me đầy ở trước ngực nom rất ghê sợ. Trong nhà ấy thì thấy đông người ngồi đứng mà ai nấy vẫn điềm nhiên như không. Sau có một ông ở trong nhà ấy coi chừng cực chẳng đã, chạy ra vực người đàn bà ấy vào đứng dậy. Nhưng người đàn bà ấy cứ ôm mồ chẳng rằng mà cũng không đứng dậy. Kẻ đó có một người cảnh sát trợ ở gần đó thấy vậy bảo vực lên xe đưa nhưng nó lắm. Bấy giờ cai chàng mới mở mắt ra mà nói rằng: « *nhà tôi ở đây ! chồng tôi đây!* (chỉ vào người ra vực dậy lúc trước) *tôi không đi đâu cả !* ». Hỏi vì cớ gì thì không nói, nên người cảnh sát cứ đưa đến cẩm. Một cái quái-kịch ấy, chẳng ai hiểu duyên cớ ra làm sao.

Mãi đến lúc người cảnh sát về thuật chuyện thì mới rõ ra là này khi trước có cùng ông kia xe tơ kết tóc, sau vì có chuyện chi đó, nên ông kia phải chiếu cái luật *nói vợ về cầu Nôm* dứt tình mà cho ả ra. Từ đó ả cũng cao bay xa chẳng biết những phương nào rồi. Nhưng nay hai người tiếc chút tình xưa, lại may có trở về, nhưng tìm chẳng thấy ông chồng đâu cả. Mãi nay mới có biết là ông chồng ở đó, liền đến sinh sự lấy dao toan tự tử để mong ông chồng có sợ có thương mà đổi lại đến chết duyên thừa nữa chăng. Nhưng không ngờ ông c ồng cũng khéo già gan nên ả mới liều mình như vậy đó

Khi đến sở cẩm người đàn bà ấy xin về nhà không đi nhà thương, mà cũng không thưa kiện gì người chồng cả.

X lai cảo.

Hội Tri-tri. — Tối hôm qua, các hội-viên hội Tri-tri đã họp đại-hội-đồng bất thường tại nhà hội quán, 59 phố hàng Quạt. Ông hội-trưởng Phạm-quỳnh làm chủ tọa.

Ngoài 70 ông hội-viên đến họp và 85 giấy ủy-quyền.

Đang tàn giờ, khai hội đồng và bàn về việc đổi điều lệ trong lệ hội.

Hiện bây giờ các hội-viên đóng mỗi tháng 0 $ 25.

« *Từ năm 1925, các hội-viên đóng 4 đồng (mỗi ba tuang đóng 1 đồng)*

Hội-viên ở ngoài thành-phố Hà-nội thì đóng mỗi năm 2 đồng và đóng làm một lần. »

Các hội-viên được tạp-chí của hội không phải trả tiền.

Các hội-viên đồng thanh bằng lòng đổi lại điều lệ như vậy cả

Tri-tri hội lai cảo.

Xà-phòng THIBAUD
làm bằng nước hoa Cologne
0 $ 18 một bánh
Hiệu Bảo-chế CHASSAGNE
59, Phố Paul-Bert, Hà-nội

Ai tin. — Bản-quán được tin buồn rằng bà cụ thân-sinh ra M. Tham-Hiếu tòng-sự tại phủ Thống-sứ hưởng thọ 97 tuổi mới tạ thế sáng hôm nay tại qui xã ở dốc hàng Kèn (Bd Gia-long Prolongé) số 18, sau nhà thương chữa mắt.

Đến mai hồi 5 giờ chiều sẽ làm lễ an táng tại Nam-kỳ tương-tế nghĩa-trang.

Bản-quán có lời kính viếng cụ, chia buồn cùng M. tham Hiếu và qui quyến.

Một sự lạm nhận trái phép. — Bản báo tiếp được bài sau này xây cứ nguyên văn đăng báo :

Hồi bảy tám giờ sáng hôm nay tôi chứng-kiến một sự rất tàn nhẫn ở ngay trước cửa đền Sinh-từ : Số là có hai người lính cảnh sát đi xe đạp đuổi một người đàn ông độ 30 tuổi, gánh rổ ra đi bán đến trước cửa đền Sinh-từ thì bắt được liền lấy cái gậy ỏ đánh tấy đánh đề rồi tát và thụi người ấy đau quá, khi người ấy cất ào ra hai bên hàng phố xám lại xem thì thấy mình mẩy đầy những dấu đánh và một những vết tát, sau chúng tôi mới hỏi đầu đuôi thì người bán rổ ra nói rằng anh ta có đỗ gánh hàng ở bờ đường, ngồi ăn cơm ở trong một hàng cơm ở phố S nhờ trông hàng may gặp phải hai người lính cảnh sát vừa đi đến đấy, thấy vậy bạo lạc lạc là đỗ gánh không hợp luật bắt lên cẩm, vậy anh ta sợ phải vì nghề nghiệp như t ế thì lỡ là được bao nhiêu và lại phải phạt và giam thì tuần chạy đi trốn cho thoát ; nhưng chẳng may cho anh ta vì vụng sợ chữ không hiểt rằng linh cảnh sát ở Hà-thành độ rày có xe đạp và giầy tây cho nên có bắt bo những hàng bán trong thì chạy rất mau chóng.

Một người ở đường lại cho

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai).

ĐÃ CÓ BÁN :
TỤC TÁI-SINH-DUYÊN
(Tiếp theo sự-tích Mạnh-lệ-Quân)
Của ông NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch-thuật
Sách này cũng theo kiểu bộ « TÁI-SINH DUYÊN » chia làm hai cuốn : Tiền-biên và hậu-biên. Mỗi cuốn giá 0 $ 90. Tiền cước gởi 0 $ 20. Ngài nào muốn mua, xin kịp gởi thư và Mandat cho ông NGUYỄN-ĐỖ-MỤC, Trung Bắc-Tân-Văn, Hanoi.
Bộ « SONG-PHƯỢNG KỲ-DUYÊN » cũng đã xuất-bản lần thứ ba. Có đổi lại các bức vẽ theo kiểu mới.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
MẠ VÀNG
Máy mỏ-neo, 15 nhà-kính
Mặt và kim có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá ..... 11 $ 50
Bán tại hiệu :
A. PERROUD (Nhà xanh)
59, Phố Paul Bert, — HANOI
1989

• THUỐC MYSOL •
Là thuốc chuyên trị bệnh lậu mới mắc hay đã kinh niên

Các thứ thuốc Santal không phải thứ nào dùng cũng được giống nhau đâu, vì tùy cái cách cất khéo hay vụng, mới có thể trong lắm hay trong vừa. Vậy người đau cần phải kén lấy thứ thuốc nhiều chất tốt, không có những chất vô ích và những chất hại. •

Chỉ có thuốc MYSOL là có 100/100 thuốc santal nguyên chất mà thôi. Vậy trong các thứ thuốc santal chỉ có thuốc MYSOL bao giờ cũng được công-hiệu chắc chắn mà thôi.

Bệnh lậu mới mắc phải, thì thuốc Mysol trị bệnh chóng lắm.

Bệnh lậu kinh-niên, các thuốc rong khác chữa không khỏi, thì dùng thuốc Mysol cũng bớt trông thấy. Thuốc Mysol lại được một điều không làm đau thận, đau dạ dày. Chỉ có thuốc Mysol là có tính ấy.

Đau bệnh kinh-niên, thì phải dùng một thứ thuốc tuật tốt, trừ bệnh đến tận gốc rễ.

Thuốc thụt PARAT

Dùng rất tốt, Bản-hiệu không có thể đăng hàng nghìn bức thư cảm ơn, và khen ngợi của bản-hiệu đã tiếp được, sung trong quyển sách con gái vào với lọ thuốc bản-hiệu có trích mấy bức thư. Xem bức thư ấy, thì rõ cái giá trị của hai thứ thuốc ấy, mà hai thứ thuốc ấy lại rẻ, vì

Thuốc MYSOL giá có 1 p. 25 và thuốc thụt PARAT giá có 1 p. 10

Nên mua ngay ở hiệu bào chế CHASSAGNE 59, rue Paul-Bert Hanoi

Để chậm một ngày thì bệnh lại khó chữa thêm.

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỔC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đường khí huyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc:

Gouttes de Virginie

chỉ vài giọt khỏi đi khỏi bệnh.

Giá bán : 1 $ 20 một lọ

Ngạch thừa-phái. — M. Ng-gia-Tiến, thừa-phái hạng ba ở Lai-châu, được phép nghỉ dưỡng bệnh mết tháng, lĩnh nửa lương, kể từ ngày 4 octobre 1924.

Ngạch mật-thám. — M. Ng-ngọc-Sinh, lính mật-thám tập-sự được từ dịch.

Ngạch cảnh-sát. — Lâm-hữu-Hy, lính cảnh-sát hạng nhì ở Thái-bình, bị cách chức vì phạm lỗi nặng trong khi làm việc.

Mất vía. — M. Lê-sỹ-Kế ở đường Puginier trình rằng tối hôm qua đi từ nhà đến hàng Quạt có đánh mất một cái ví đựng mấy cái biên lai, một cái một trăm và một cái 52 $ 50 và những giấy vật.

Mất trộm. — Mme Ng-thị-Mai, ở Liên-thủy trình rằng kẻ trộm vào nhà lấy mất mấy cái áo quần giá đáng 82 $ 50.

Vợ lẽ trốn mất. — Người Ấn-độ gác cổng nhà quan chánh thương-chính trình rằng vợ lẽ là thị Khánh lấy cả quần áo đáng giá 29 p. trốn đi mất.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU GAN-CÁ-VIÊN
(Capsules huile de foie de morue)
Mỗi ngày uống hai viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ : 0 $ 90

MỚI CÓ
CHUYỆN GIẢI TRÍ
Tập I, giá 0 $ 15
Bán ở khắp các hàng sách

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Hãng tàu Bạch-thái lại đắm mất một chiếc tàu. — Có điện-tín của quan Khâm-sứ Trung-kỳ rằng ngày 11 octobre mới rồi có người đánh cá ở huyện Phong-điền thuộc tỉnh Thừa-thiên có vớt được một người thủy-thủ ở tàu *Annam* của công-ty Bạch-thái-Buởi, tên là Cao-Xan. Ngư-thủy-thủ ấy khai rằng chiếc tàu *Annam* chở ở xi-măng, chở không có hành khách, ngày 4 Octobre ở Hai-phong chạy vào Quảng-khê, đêm ngày 4 rạng ngày 5 Octobre, gió bão nổi ở ngang đèo Hoành-sơn, tàu bị gẫy bánh lái rồi chìm, thủy-thủ chia làm hai bọn nổi bọn 12 người xuống hai cái suồng. Trong suồng Cao-Xan xuống thì chỉ có một mình hắn sống sót, còn không biết những người kia thế nào.

Bị thương trong khi làm công. — Ngày hôm qua, ở nhà máy chế sơn Testudo có người phu xe con gái vô ý để xổng vướng vào bánh xe truyền dây da, thành bị trọng thương ở chân phải. Ông Tây coi nhà máy đó đã cho người vực thị lên xe đưa vào nhà thương, rồi sau khi gặp lối chủ Huyện thấy rất đông người xúm xít ngoài rào, lớp trong lớp ngoài chật cứng, ai nấy đều nghển cổ dòm vào, xem ngóng cái gì không biết; trong nhà thì nghe tiếng người rầm-rĩ om-sòm. Ký-giả cũng ghé lại, cố len vào xem thử việc gì, thì thấy trong đám đông có một cô thiếu-nữ trạc độ mười chín, đôi mươi, đầu tóc rũ-rượi, mặt mũi bơ-phờ, đương xông-xả ôm lấy một người con trai cũng trạc tuổi ấy, xoắn-xuýt lấy mà nói kể hàng trăm nghìn câu ân ái; người con trai kia thì trông nét mặt có vẻ thẹn-thùng, tức giận lắm, cứ sức đẩy ra; song càng đẩy ra, thì cô thiếu-nữ nọ lại càng lăn xả vào, sau cùng quá, người thanh-niên phải gỡ tay cô ta ra mà chạy tránh đi nơi khác, cô ta cũng xông-xáo đuổi theo, liền thấy cô người trong nhà ra năm lấy cô ta, không cho chạy. Cô ta tay bị giữ chặt, song vẫn cứ kêu rào, dãy-dụa, nói luôn mồm, như người điên vậy.

Đương khi ấy, chợt lại nghe mấy người trong nhà cãi-cọ lẫn nhau, tranh-biện mãi không xong chuyện. Sau hỏi ra mới rõ rằng: Cô thiếu-nữ ấy là con gái một ông thông kia, nhà ở gần đó, có chàng nọ là một viên thư-ký, ở trọ nhà mới xảy ra chuyện vừa rồi. Lại gì xóm-giềng gần-gũi, hai nhà cũng thường hay lại tới, cô kia ỷ-hẳn thấy chàng kia là niên-tuấn phong-lưu, mới đem lòng trầm yêu trộm nhớ, rắp mong một ngày kia sẽ được cùng nhau loan-phụng sánh bầy. Nhưng ngờ đâu chàng nọ lại quá vô tình, cứ hờ hững như không, khiến cho ai phải lấy làm hổn duyên tủi phận. Hôm giận quá cô sinh ra nất-tức, nên cách đây độ một tháng, cô liền mắc bệnh thất-tình, nỗi con điên dại. Trong lúc mê-hoảng thường vẫn cứ gọi tên chàng nọ, và luôn luôn nhắc đến việc nhân-duyên; sau nhờ cha mẹ cô ta hết sức thuốc thang chữa chạy, nên bệnh cũng bớt lần. Không biết tại sao nay lại nổi điên lên như trước, mới rồi tự nhà chạy ra đến đó, thấy chàng nọ đương ăn cơm, liền đăng lấy bát đũa mà ăn, thấy nọ đứng dậy uống nước, cũng đăng lấy cốc uống một hớp, rồi lại lẫn vào trong giường chàng nọ mà nằm. Chàng nọ trước cũng ngỡ ngàng, i điên còn biết gì nữa, nên làm tơ không nói, sau thấy lẫn vào trong giường, sỗ sàng quá đỗi, mới phải chạy lại kéo xuống, cô ta liền ôm chặm lấy mà hôn-hít. Chàng nọ giận quá, nên đẩng cô khi nặng tay, cha mẹ cô ta thấy xô xát đến thân-thể con mình, mới nóng lòng mà trách móc; bởi vậy nên hai bên thành ra cãi-cọ lẫn nhau.

Duyên do là thế đó; ký-giả nghe xong câu chuyện nhân vì việc gấp nên phải đi ngay, không biết rồi sau còn ra làm sao nữa.

Một người qua đường lại cho

HÚT THUỐC LÁ « COQ » KHÔNG MẤT TIỀN, SAO LẠI KHÔNG HÚT?

Muốn biết cách làm thế nào thì hỏi tại hiệu GRANDS MAGASINS RÉUNIS *hoặc hiệu nào vẫn bán thuốc che mình.*

Lời cám ơn. — Chúng tôi có lời cảm tạ hai cô bà thánh Anna và Jeanne d'Arc cùng các cụ, các ông, các bà, và các cô, các cậu, đã tỏ lòng quý hóa cho đồ phúng viếng hoặc viết thư chia buồn và đi đưa đám liền mười tôi tên là Marie Vũ Thảo đã tạ thế tại tệ-xá số 22 đường Ngô-ngọ hồi 6 giờ chiều hôm 13 octobre và đã làm lễ an táng tại nghĩa địa hội bà thánh Jeanne d'Arc hồi 5 giờ chiều hôm 14 octobre 1924.

Trong khi tang gia bối rối, có điều gì sơ suất, xin hai hội, các cụ, các ông, các bà và các cô, các cậu miễn thứ cho.

T. S. Vũ-Lynh,
đồng gia bái tạ.

VIỆC TRUNG-KỲ

TOURANE

Tin mùa màng. Năm nay trời mưa gió muộn, đã nửa tháng chín rồi mà chưa bị trận lụt bão nào. Nhờ thế nên mùa tháng tám này đã gặt hái xong xuôi, phơi phóng kỹ lưỡng: xem chừng cũng được phong-thu. Tuy vậy nhưng giá gạo vẫn cứ cầm chừng 0 $ 95, 1 $ 00 một sang gạo trắng, chớ không thấy hạ hơn nữa.

Song được thế cũng đã là may lắm, chớ mùa lúa này cứ xem tình-trạng vừa rồi, thì thật là phi phỏng, trăm phần không chắc phần nào.

Tiếng pháo gì? — Sáng 10 octobre, thấy các hiệu Khách hiệu nào cũng treo cờ, kết lá, vàng ran. Hỏi ra mới biết là ngày lễ dân-quốc kỷ-niệm của Tàu.

Cứ xem cách ăn chơi của họ, trong ngày hôm ấy, thì khánh lễ cũng có phần trọng-thể, mà cảnh-tượng thật rất yên vui; song chẳng rõ có phải họ định lấy tiếng pháo mừng vui ở đây, để hưởng-ứng với tiếng đại-bác trên mặt trận phương đông và phương bắc; hoặc là để che lấp cái tiếng kêu khóc của mấy mươi triệu nạn-dân, bị thảm họa thiên-tai cùng chinh-chiến bên nước họ bay chăng?

T. L.

Bị ma-tinh ám ảnh chăng? Hôm nọ tôi có đi qua một cái nhà gạch kia ở cạnh đường lối chợ Huyện thấy rất đông người xúm-xít ngoài rào, lớp trong lớp ngoài chật cứng, ai nấy đều nghển cổ dòm vào, xem ngóng cái gì không biết; trong nhà thì nghe tiếng người rầm-rĩ om-sòm. Ký-giả cũng ghé lại, cố len vào xem thử việc gì, thì thấy trong đám đông có một cô thiếu-nữ trạc độ mười chín, đôi mươi, đầu tóc rũ-rượi, mặt mũi bơ-phờ, đương xông-xả ôm lấy một người con trai cũng trạc tuổi ấy, xoắn-xuýt lấy mà nói kể hàng trăm nghìn câu ân ái; người con trai kia thì trông nét mặt có vẻ thẹn-thùng, tức giận lắm, cứ sức đẩy ra; song càng đẩy ra, thì cô thiếu-nữ nọ lại càng lăn xả vào, sau cùng quá, người thanh-niên phải gỡ tay cô ta ra mà chạy tránh đi nơi khác, cô ta cũng xông-xáo đuổi theo, liền thấy có người trong nhà ra năm lấy cô ta, không cho chạy. Cô ta tay bị giữ chặt, song vẫn cứ kêu rào, dãy-dụa, nói luôn mồm, như người điên vậy.

Đương khi ấy, chợt lại nghe mấy người trong nhà cãi-cọ lẫn nhau, tranh-biện mãi không xong chuyện. Sau hỏi ra mới rõ rằng: Cô thiếu-nữ ấy là con gái một ông thông kia, nhà ở gần đó, có chàng nọ là một viên thư-ký, ở trọ nhà mới xảy ra chuyện vừa rồi. Lại gì xóm-giềng gần-gũi, hai nhà cũng thường hay lại tới, cô kia ỷ-hẳn thấy chàng kia là niên-tuấn phong-lưu, mới đem lòng trầm yêu trộm nhớ, rắp mong một ngày kia sẽ được cùng nhau loan-phụng sánh bầy. Nhưng ngờ đâu chàng nọ lại quá vô tình, cứ hờ hững như không, khiến cho ai phải lấy làm hổn duyên tủi phận. Hôm giận quá cô sinh ra nất-tức, nên cách đây độ một tháng, cô liền mắc bệnh thất-tình, nỗi con điên dại. Trong lúc mê-hoảng thường vẫn cứ gọi tên chàng nọ, và luôn luôn nhắc đến việc nhân-duyên; sau nhờ cha mẹ cô ta hết sức thuốc thang chữa chạy, nên bệnh cũng bớt lần. Không biết tại sao nay lại nổi điên lên như trước, mới rồi tự nhà chạy ra đến đó, thấy chàng nọ đương ăn cơm, liền đăng lấy bát đũa mà ăn, thấy nọ đứng dậy uống nước, cũng đăng lấy cốc uống một hớp, rồi lại lẫn vào trong giường chàng nọ mà nằm. Chàng nọ trước cũng ngỡ ngàng, i điên còn biết gì nữa, nên làm tơ không nói, sau thấy lẫn vào trong giường, sỗ sàng quá đỗi, mới phải chạy lại kéo xuống, cô ta liền ôm chặm lấy mà hôn-hít. Chàng nọ giận quá, nên đẩng cô khi nặng tay, cha mẹ cô ta thấy xô xát đến thân-thể con mình, mới nóng lòng mà trách móc; bởi vậy nên hai bên thành ra cãi-cọ lẫn nhau.

Duyên do là thế đó; ký-giả nghe xong câu chuyện nhân vì việc gấp nên phải đi ngay, không biết rồi sau còn ra làm sao nữa.

Một người qua đường lại cho

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

HỘI SÁN-NHIÊN ĐÀI HỌP ĐẠI HỘI-ĐỒNG THƯỜNG NIÊN

Đang một giờ chiều chủ nhật 26 Octobre 1924, xin mời các ông các bà hội viên ở hội « Sán-nhiên-đài » đến họp đại-hội-đồng thường niên tại nhà hội ở số 3 hàng Mã-mây, số nhà 18 tỉnh Hanoi.

Hội-đồng Trị-sự.

Tối thứ sáu, 17 Octobre 1924
Diễn hai tích :
Tích thứ nhất :
NGƯỜI TIÊN MANG LỐT HỒ
Tích thứ hai :
ĐIỂN-VI THẮT KÍCH
Tối thứ bảy 18 Octobre 1924
DUYÊN PHẬN ÉO LE

Anh hùng sánh mấy thuyền quyên. Duyên ai đẩm thắm là duyên bể bàng. Khéo pha than lận mấy vàng, Càng hay kén chọn lại càng quải trêu

PHÒNG KHÁM BỆNH
56, đường Quan-thánh, Hanoi

Sáng nào cũng khám bệnh từ 8 giờ đến 12 giờ — trừ chủ nhật.
chiều nào cũng khám bệnh từ 2 giờ đến 3 giờ rưỡi — trừ thứ năm và chủ-nhật. 2220

Agents d'Annonces en Europe :
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

號正泰金
茶名子獅

Thưa các ngài,

Chúng tôi mở ra tại Haiphong, Hà-nội, hai cửa hàng đều được các ông bà có lòng quý-hóa chiếu-cố cho nhiều, lấy làm đa tạ lắm. Nay bản chủ-nhân tựa lòng quý-hóa của các chư ông bà, mà hết lòng nghiên-cứu về các thứ chè lại thật là hơn cả các hiệu khác, không giám nói lấy hay, xin mua về thử so sánh thì đủ rõ là các hiệu khác còn kém xa. Những tên chè của bản hiệu sau này : Kim-thái, Lâm-mậu, Công-thái, Như-ý, Tam-hỷ, Ngũ-phúc, Tam-nguyên, Thiên-thái, Minh-thái, Kim-mậu.

KIM-THÁI
HAIPHONG: Số nhà 148, Phố Khách. Téléphone 272.
HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang. Téléphone 480.
2101

Rượu bổ-đào:
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chữ không như có mấy thứ rượu vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Ngày mùng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tòa Nội-các phụng lời châu phê rằng :

Chiếu nay đại-được phòng của MONTÈS qui ông, có chế tiến một thứ rượu bổ đã từng ngự dụ-giá qua rất lòng, đáng nên gia thưởng, trước lục phê thị gửi cho qui được phòng chủ-ông để tỏ tí ánh-giá.

Khâm thử.

內閣奉 欽此 以嘉其精製酒劑試驗有效特准頒給 御用寶盒一隻 以表恒敬 欽此 啓定三年五月初七日內閣奉

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2 $ 25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI
Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

Số 40

THỦY-HỬ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

...Nay tôi bàn rượu cho ông uống sợ ông đỗ mặt thì khi vào tới nơi, ông ta lại tưởng là phong-lưu mà không giúp-đỡ nữa chăng. Thế có phải chính là cái lòng tử-tế của tôi hay không.

Lâm-sung nghe nói, bảo *Đồng siêu* và *Tiết-bá* rằng :

— Khi tôi ở *Đông kinh*, coi dạy quân-sĩ, vẫn nghe chúng nói đến danh-tiếng ông *Sài* đại quan-nhân, ai ngờ chính ở chỗ này. Âu là chúng ta thử cùng vào xem sao.

Đồng-siêu và *Tiết-bá* ngửi thầm: Nếu vậy cũng chẳng thệt-hại gì cho chúng ta. Nghĩ vậy, liền thu-xếp các đồ hành-lý, để cùng đi với *Lâm-sung*.

Lâm sung hỏi thăm người chủ quán rằng :

— Nhà ông *Sài-tiên* chỗ nào? Có ông tôi đang muốn tìm vào tới nơi!

Người chủ quán nói :

— Cách đây độ hai ba dặm đường, về phía trước mặt, đi khỏi cái cầu đá, bẽ trông thấy một nơi trang-viện lớn thì tức là nhà *Sài* đại-quan-nhân đó!

Bọn *Lâm-sung* cáo từ người chủ quán rồi ra đi. Đi độ hai ba dặm đường, quả-nhiên có một cái cầu đá lớn. Khỏi cái cầu đá, đã trông thấy bóng liễu phất phơ, có một nơi trang viện lớn, xung quanh xẻ hào, bai bên bờ hào đều có trồng liễu. Phía trong xây tường, rồi bắc một cái cầu ván qua hào đi vào. Bấy giờ mấy người trang-khách đang ngồi hóng mát tại đấy.

Lâm sung đi đến bên cầu, vội-vàng cúi chào mấy người trang-khách mà hỏi rằng :

— Nhờ người vào bẩm với đại-quan-nhân cho rằng có một người tội phạm họ *Lâm* ở *Đông-kinh* giải ra *Lao-thành* (*Thương châu*), xin vào yết-kiến.

Mấy người trang-khách đều nói :

— Nhà-ngươi cũng không may! Nếu đại-quan-nhân ở nhà thì sẽ có com rượu tiền-tài cho nhà-ngươi, nhưng bây giờ đi săn vắng rồi.

Lâm-sung hỏi :

— Chẳng hay độ bao giờ thì người về?

Trang-khách nói :

— Không được biết! Chỉ sợ người đi sang Đông-trang thì chưa chắc bao giờ về.

Lâm-sung nói :

— Nếu vậy thì thật là không may cho chúng tôi quá, vậy chúng tôi xin cáo từ.

Nói xong, liền cái chào mấy người trang-khách, rồi cùng *Đồng-siêu* và *Tiết-bá* theo con đường cũ đi trở ra, vừa đi vừa có ý buồn rầu. Đi được độ mười dặm, bỗng trông thấy xa xa có một toán cưỡi ngựa tự phía rừng đi lại.

Trong toán có một vị quan-nhân cưỡi con ngựa bạch. Vị quan-nhân ấy mày rồng mắt phượng, diện-mạo khôi-ngô, râu ria đẹp đẽ, trạc độ 34 hoặc 35 tuổi. Đầu đội khăn lượt, mình mặc áo thêu, lưng thắt một cái đai ngọc, chân đi chiếc giầy kim-tuyến. Lại có đeo một chiếc cung và một bao tên.

Lâm sung trông thấy, nghĩ thầm : Dễ thường *Sài* đại-quan-nhân là đây chăng! Nghĩ vậy, nhưng trong lòng luống những ngần-ngừ mà chưa dám hỏi.

Bỗng nghe thấy vị quan-nhân ngồi trên mình ngựa kia cất to tiếng lên mà hỏi rằng :

— Người đeo gông bị giải kia là ai đó?

Lâm-sung vội-vàng cúi chào rồi đáp rằng :

— Tôi tên gọi *Lâm sung*, làm chức giáo đầu, coi dạy cấm quân ở *Đông-kinh*. Chỉ vì có chút hiềm riêng với *Cao thái-úy* mà bị quan phủ *Khai-phong* kết án, đày ra *Thương châu*. Tôi nghe thấy người chủ quán bán rượu ở ngoài kia nói chuyện rằng: Ở đây có một vị đại-quan-nhân họ *Sài* vẫn thường dung-nạp những người hiền-sĩ, cho nên tôi đã tìm vào yết-kiến, nhưng chẳng may lại không được gặp, thật là tôi lắm vô duyên!

Vị quan-nhân ấy tức thì xuống ngựa, rồi đến gần trước mặt mà bảo rằng :

— Chết nỗi! Thế mà *Sài-tiên* này không được biết để ra đón.

Nói xong, liền sụp lạy ngay ở trên bãi cỏ. *Lâm-sung* cũng vội-vàng đáp lễ lại, *Sài-tiên* cầm tay *Lâm-sung* dắt về nơi thôn-trang. Trang-khách thấy vậy, bảo nhau mở rộng cửa giữa. *Sài-tiên* mời *Lâm-sung* vào tiền-sảnh trong trang-viện rồi cùng ngồi nói chuyện.

Sài-tiên nói :

— Tôi nghe đại danh giáo đầu đã lâu, vẫn có lòng khát-vọng, không ngờ ngày nay bỗng lại được gặp ở đây.

Lâm sung đáp rằng :

— Khắp trong thiên-hạ, ai nghe tiếng tôn-ông mà không ấp ủ có lòng kính mến. Ngày nay kẻ hèn mọn này nhân bị tội đi đày, lại được thừa-tiếp tôn-nhan, cũng là một cái hân-hạnh cho chúng tôi vậy.

Sài-tiên hai ba lần tỏ ý khiêm tốn. *Lâm-sung* ngồi xuống ghế, *Đồng-siêu* và *Tiết-bá* cũng theo vào ngồi. Người nhà *Sài-tiên* thì dắt ngựa đem ra phía sau. *Sài-tiên* gọi người nhà dọn rượu uống.

Hồi lâu bỗng có người đem ra một đấu gạo trắng và mười quan tiền. *Sài-tiên* trông thấy, liền gạt đi mà bảo rằng :

— Đứa thôn-phu kia, không biết gì cả! Giáo-đầu đây không phải như mọi người, sao lại thế được. Muốn tôi thì hãy cất ngay đi, rồi mau mau đi giết đề để sửa rượu uống.

Lâm-sung đứng dậy nói :

— Đại-quan-nhân bất-tất phải bày đặt làm chi!

Sài-tiên nói :

— Không may khi được giáo-đầu tới đây, tất phải như thế!

Mấy người trang khách hầu-hạ lớp nộp, trước hết đem một mâm quả-phẩm ra để nồng rượu trước. *Sài-tiên* đứng dậy rót rượu mời *Lâm-sung*. *Lâm-sung* cầm lấy rồi cũng chén rượu nồng. *Đồng-siêu* và *Tiết-bá* cũng cùng ngồi uống rượu.

Chuyện trò hồi lâu, mặt trời đã xế về tây, bấy giờ người nhà mới dọn tiệc, sơn-hào hải-vị, bày la liệt ở trên bàn ăn. *Sài-tiên* lại rót rượu mời. Vừa uống được mấy chén thì bỗng nghe báo có giáo sư đến.

Sài-tiên nói :

— Mời cả vào trong này nói chuyện cũng hay!

Sài-tiên gọi người nhà bảo thêm ghế ngồi, *Lâm-sung* đứng dậy, bỗng trông thấy có một vị giáo-sư ở ngoài bước vào. *Lâm-sung* nghĩ thầm: Mấy người trang-khách kia đã gọi giáo-sư thì ông này tất là sư phụ của *Sài-tiên*.

Lâm-sung nghĩ vậy mới vội-vàng cúi đầu vái chào. Vị giáo-sư kỳ ngang-nhiên không hề đáp lễ lại. *Lâm-sung* vẫn thì-lễ mà đứng khum-núm, không dám ngẩng đầu trông thẳng.

Sài-tiên trỏ *Lâm-sung* mà bảo vị giáo sư kỳ rằng :

— Hồng giáo-sư ơi! Ông này tức là một vị giáo-đầu, coi dạy 80 vạn cấm quân ở *Đông-kinh*, tên gọi *Lâm-sung* đấy!

Lâm-sung nghe nói, vội-vàng sụp lạy để thì-lễ. *Hồng giáo-đầu* gạt tay rồi nói :

— Thôi! Đứng lạy!

Hồng giáo-đầu không hề đáp lễ lại. *Sài-tiên* thấy vậy, có ý không bằng lòng...

(*Còn nữa*)

Thuốc thụt PARAT

Chữa các bệnh sinh-dục rất nhanh, có hợp phép.

RẤT CÔNG-HIỆU

Giá bán 1$10

Gửi tại phòng thuốc PARAT, Paris

Có gửi bán tại Hà nội

HIỆU BÀO-CHẾ

CHASSAGNE

59, phố Paul-Bert.

Ai muốn chữa bệnh lậu cùng các bệnh tiểu-tiện.

Nên dùng thuốc:

MYSOL

Làm bằng essence de Santal

Thuốc rất mạnh, mà lại rẻ hơn các thứ

Chế tại phòng thuốc PARAT Paris

Gửi bán tại Hà nội

hiệu bào-chế CHASSAGNE

59, phố Paul Bert.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU Bào-chế MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịt

Mắc bệnh ghịt, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương

Muốn trị bệnh ghịt, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

gửi 1$60 một ống sáu cachets

PILULES

APHRODISIAQUES

du Docteur SIMTHS

RẤT nhanh RẤT công hiệu

Chữa các bệnh sinh-dục khỏi hẳn mà không có chi là nguy hiểm cả.

Chỉ tại phòng thuốc PARAT Paris

Có GỬI BÁN TẠI:

Hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, phố Paul-Bert, Hanoi

Thuốc Le MUSCOL

Làm cho có sức khỏe.

Trị được bệnh huyết suy làm cho trong máu thêm chất đỏ

Gửi bán (gửi):

Hiệu bào-chế **CHASSAGNE**

59, Phố Paul-Bert, Hanoi

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU Bào-chế MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu.

Trị bệnh mất máu, khi huyết suy-yếu, thần-thể mỏi-mệt, gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra nào phải, lấy cho hay ho vật uống thuốc này rất dễ, ai có mài thơm không cỏ lợm giọng bao giờ!

Bài thuốc này có hội-đồng các quan Thầy-thuốc chứng-chỉ là hay.

Ấy là:

Thuốc nước bổ huyết

MẤU RỒ 2$40

PHÀM;

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gia giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quả bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU

số 10, phố hàng Ngang Hanoi

số 113, phố Khách Haiphong

số 78, phố hàng Trống Namdinh

Kính cáo

TRONG LÚC SẢN DỤC

Đàn bà vì khi sản-dục đau-đớn một nhọc mà yếu người đi. Huyết ra mất nhiều, thành ra ít đi và nhạt đi. Nhưng mà dứa con mới đẻ còn phải nhờ mẹ dưỡng-dục lâu, thì bấy giờ mẹ càng phải bồi-bổ cho tốt huyết, cho nhiều huyết. Muốn bổ huyết cho mạnh người, đã có sữa tốt mà nuôi con, thì nên uống thuốc PILULES-PINK Thuốc ấy sinh huyết mau lắm, rồi lại làm cho sữa cũng tốt và nhiều. Đứa trẻ đã nhờ công mẹ sinh-thành, lại được bú sữa tốt mà sinh sức lực, đó là cái hạnh-phúc cả đôi của nó bắt đầu từ đó.

Thuốc PILULES-PINK này hàng thuốc nào cũng có bán

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU

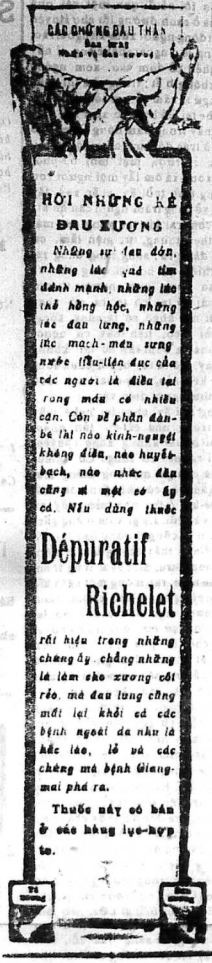
(hiệu đầu nai)

Đã năm mươi năm nay, nhiều người cũng đã biết người có thần-tế. À một thứ bổ lên cho họ, nên họ bắt chước mà nặng những đánh dối cho để rồi bỏ ngâm vào bình đựng nước, thì thử nước ấy không bổ lên gì cả, vì nếu người ta muốn cho thuốc với sắt mà ngâm vào trong thấu thì được thì tất phải chế tạo ra cũng giống như nguyên chất của thứ ta mới được. Chính một ông đại-danh-y là quan Bác-sỹ Rabuteau ở Ba-lê, người đã tìm ra cái lối bọc cốt sắt mà chế lẫn với thuốc để ngâm vào thấu thể, là thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) thực là công hiệu lạ lùng.

Cứ dùng vài lọ, đỏ da thắm thịt, sức lực mạnh mẽ, khỏe mạnh lạ lùng, trong mình khoan khoái.

Ăn uống đi sớm và lại khỏe mạnh như thường.

Ở các hàng bào chế to đều có bán cả.

HỎI NHỮNG KẺ ĐAU XƯƠNG

Những sự lao động, những lúc vui tìm đánh mạnh, những lúc thổ hồng hộc, những lúc đau lưng, những lúc mạch-máu sưng nước tiểu-tiện đục của các người là điều tại rong máu có nhiều cặn. Còn về phần đàn-bà lại nào kinh-nguyệt không điều, nào huyết-bạch, nào nhức đầu cũng đi một cơ ấy có. Nếu dùng thuốc

Dépuratif Richelet

rất hiệu trong những chứng ấy, chẳng những là làm cho xương cốt rắn, mà đau lưng cũng mất lại khỏi cả các bệnh ngoài da như là hắc lào, lở và các chứng mà bệnh giang-mai phát ra.

Thuốc này có bán ở các hàng lục-hợp to.

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET rượu này uống để mát mẻ và mất khan tiếng.

Nhà Bản-đồ « TĂM-TĂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống, Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

TẠM TÍNH Y-TÔN

Phố hàng Giầy, số 35 — Namdinh

Bản hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại khoa, chữa được các tính độc của bệnh mọc, bệnh lậu, bệnh ngoài bệnh trong, xổ sổng phức con chữa cũng được, khi bệnh khởi lên chỉ cần thấy giá người nhẹ nhàng qua không lưu, mà thuốc công cho.

Chữa các bệnh như sau này: đau ống mông tinh, gì tinh, lên tinh, hoạt tinh, mộng tinh không để đau ba tuần người không điều hòa; 1 tháng, người đau, ăn ít ngủ, hoạt tinh, khí hư, bạch đái kinh thấy ra liên miên, sinh ra trăm chứng đau bụng đau đớn kinh niên, ho lao, đàm suyễn, bất túc, phá thông phong thấp cổ chương, rét rét, sốt nóng, thổ huyết, khạc huyết, tả huyết, tả lị, giá mỗi hộp 1$00, đem mỗi nơi mọng giá mỗi năm cộng.

Lời giảng mới

Bản hiệu chữa ra bốn chứng tạo chế bằng thứ thuốc lậu độc, lên tinh, lên huyết, chí lên, giảng mai ba chứng đang độc kỳ cam giảng lên, các bệnh không giảng nhau, chứng thứ 4 trong, chứng thứ 4 ngoài, vì có ngài mắc bệnh nặng thuốc sau mắc đi mà người đau bệnh lại sinh ra bệnh khí hư, bản-hiệu chế ra các thứ thuốc chữa các bệnh giang lên khỏi và không hại gì đến đường tinh đục mà người đau bệnh không sinh bệnh khí hư được.

Thuốc lên giá 1$00 một chai.

Thuốc bổ 1$00.

Ống thuốc 0$50.

Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngủ nào ăn cũng lên nằm uống cũng khỏi, mỗi trai giá 1$00, chai con 0$50.

Quí khách ở xa viết thư về kể bệnh bản hiệu gửi thuốc đến ngay gửi cách lĩnh hóa giao ngân.

TẠM-TÍNH Y-TÔN

Phố hàng Giầy, số 35 — Namdinh.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU Bào-chế MONTÉS

54 Phố Paul-Bert, Hanoi

Có bán thứ thuốc:

ELIXIR ANTICHOLÉRIQUE

Thuốc này có trị cả những bệnh: đau dạ dầy, đi tả, đau ruột, đi tháo dạ.

CÁCH DÙNG: *Cứ trong 24 giờ uống một lần; mỗi lần uống ba hoặc bốn thìa lớn pha với một lí nước lã; trẻ con thì uống ba hoặc bốn thìa cà-phê.*

Giá bán: 0$60 một lọ

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU Bào chế MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Uroformine

Giá 1$40 một hộp

CAO-BẠCH

Quý khách có xe ô-tô muốn chữa, nên đến xem xưởng GARAGE BOBILLOT, số 7 phố Bobillot, Hanoi: Tính giá hạ hơn cả các nơi. Làm việc nhanh-nhẹn và cẩn-thận.

Quý-khách nên đến xem xe kéo hạng lịch-sự; không gì sáo tối đẹp bằng.

Cho thuê xe ô-tô

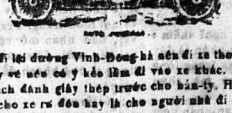
NGÀY NÀO CŨNG CÓ XE THƠ CHẠY

Công-ty PHẠM-VĂN-PHI

ĐƯỜNG YÊN-LÝ đi CAO-BẰNG

Ô tô YÊN-LÝ ngày nào cũng có xe chở hàng và hành-khách đi Cao-Bằng và về Yên-Lý.

Ô tô CAO-BẰNG cũng có xe đi Lạng-sơn và về Yên-Lý, cứ thứ sáu thì đến Yên-Lý, thứ bảy thì về Cao-Bằng.

ĐƯỜNG VINH VÕ NHÀ

Ô *VINH* đi hết 4 giờ rưỡi đến Đồng-hà vừa kịp chuyến xe lửa vào Huế.

Ô *ĐỒNG HÀ* ra hết 3 giờ cũng vừa kịp chuyến xe lửa vào Huế.

Các quí-khách đi lại đường Vinh-Đồng-hà nên đi xe thơ thì được cẩn thận hơn, nhưng khi lấy vé nếu có ý kiến lắm đi vào xe khác. Muốn khỏi sự lầm lẫy, xin liệt quí khách đánh giấy thép trước cho hãng, He khi hãng-ty nhận được giấy thép sẽ cho xe ra đón hay là cho người nhà đi đón.

Đường Yên-Lý đi chợ Biên thì đánh giấy thép ra PHẠM-VĂN-PHI Yên-Lý garage; — mà đường Vinh-Đồng-hà thì đánh giấy thép cho PHẠM-VĂN-PHI Đồng-hà garage.

Ô ĐƯỜNG SANG LÀO. — Vì độ này bên Lào mưa luôn xe không đi lại được nên xe chúng tôi cũng buộc không chạy, phụng đến bắt đầu từ tháng mười (Novembre) trở đi thì mới lại chạy.

HIỆU BERTHUIN

SAVON DENTIFRICE

SÀ-PHÒNG ĐÁNH DĂNG

BỘT ĐÁNH DĂNG

2059

Pachod Frères & Cie

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ

酒補

J. BLANC *(dệt nhất hạng bào-chế)*

Ong L. BLANC *(người sáng-nghiệp)*

HANOI (Bắc-kỳ)

chế ra

Giá bán 2$40 một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con

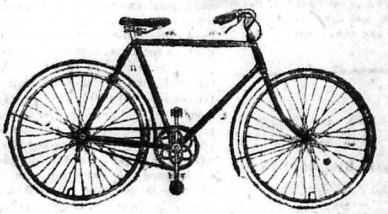
每飯上各服壹各症受喫酒欽喫用

Bán tại: Hiệu Bào-chế **J. BLANC**

81, phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) Hanoi

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

RUE PAUL BERT, HANOI

Xe-đạp cỡ đường trường, khung brasé, sơn đen, đường chỉ vàng, khung bánh sơn đen, pédales embouties, máy hãm ở bánh sau bánh tự-động, tay lái hơi cong, yên kiểu Idéale, có cái chắn bùn, có túi dụng đồ, bánh hiệu « Gaulois »: **450 frs.**

Xe chạy thi hiệu « Tour de France »: **600 frs.**

Các đồ phụ tùng:

Đèn đất, còi, chuông bán giá đặc-biệt.

BOITE POSTALE N° 40

VỚI 20 QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Nếu được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Các mua chỉ nên mua ngày 20 quan và trong 11 tháng mỗi tháng đóng 20 quan theo như số tiền tuyển nói trong trên (Như vậy mỗi ngày chỉ có 70 xu, so thì lãnh bán giảm có được).

Hễ tiền lên đến được ngay cái số rồi, chỉ mình mình có quyền sử hữu, mà dù rút số nào cũng được cả, như thế đã đóng hết tiền rồi nữa, nếu về cái mình trúng số được bao nhiêu số, thì rút về PANAMA thì nhà nước trúng một lô, giá tiền lên 100.000 quan đến một 1.000 quan, không có cũng được hoàn lại tiền quan.

Thực là một cách đặt lãi chắc chắn và lợi nhất

Mỗi năm số tiền các lô có hơn ba triệu quan

CÁC LÔ NHƯ SAU NÀY:

126 lô	500.000 quan		286 lô	5.000 quan	
12 lô	250.000	—	1.260 lô	2.000	—
286 lô	100.000	—	12.466 lô	1.000	—
253 lô	10.000	—	1.737.422 lô	400	—

Có và được áp nhu nước rất rẻ mãi cho đến khi số về cầu mình trúng thì thôi.

Mỗi tiền rất rẻ số nhân được mỗi số số số trúng số, mà không phải gì nữa. Mỗi số có hàng nghìn tiền được lĩnh hết. Các số gian cho người mua về các số trúng số, người mua về lúc nào muốn xem cũng được, đúng như bản lĩnh riêng ngày 23 Mars 1926. Bao lâu kỳ giữ hết mọi phần chắc-chắn cho người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN

Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn áp các cuộc rút số thì gửi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CREDIT COLONIAL, Rue Papère, MARSEILLE (France)

Certifié l'insertion — Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)